

PESMI

Stevan Raičković

ODDALJENO DREVO SAMOTNO

Oddaljeno drevo samotno
Oddaljeno drevo samotno
Kdo ve čez koliko voda
In gora
Ti si moja prva pesem.

Do tebe je prišla tišina moja
Vsa osamljena
In pusta.

In svoj pogled upiram v tvoje veje, večno.
Ves moder
Od oddaljenosti.

Bom prek vode svojega jokanja
Bom prek gore svoje bolečine
Enkrat
Le enkrat
Upognil svojo vejo
Oddaljeno drevo samotno
Oddaljeno drevo samotno.

JESENSKO SPOZNAVANJE

Nagledali smo se oblakov
In žit
In dežja

Ne sončnica ki se k soncu
In vse že poznamo na pamet.

Ne začudijo nas niti lastovke
Kadar nizko lete.
Obrača.

Vsak ve že kdaj listje žoltí
In da mirno zaradi nečesa odpada.
(Mogoče le ljubezen včasih pride
Iznenada.)

Vsak že pozna
O vsak pozna

Naše malo življenje
Do dna.

Zakaj potemtakem ne pridejo trave
Da odpočijejo trudne nam glave.

In jaz
In ti
Česa vsak si ne želi.

Da nas neki list razveseli.

TIŠINO VSO ODPRI

Drhtečo zdaj odpri svetilko
Par oči kot lastovke splašene
Da odkrivam glas — to bilko
Ki iz belega mesa požene

In trepetaj: začudeno kot lat
Ko veter vrača ga in nosi spet od nas.
Odpri: približaj mi mračino svojih las
Da odkrivam pot — ta vrat

Ki prsti tavajoče bodo mi po njem drseli.
Belo jezero dlani razpri
Da roki nista mi razpéli

Da krsti niso mi oči,
Ne spi — tišino vso odpri
Da skrivnost odkrivam dneve in noči.

NEBO

V tej globini, modri
In brez roba,
Iskal sem, davno že,
Goloba.

A vse kar dvigne se nad to —
Zgubi se.
Ostale so samo še modre
Barvne lise.

Po krogu vrtoglavem bom ga
Se iskal —
Čeprav mi bo, osamljenemu, sij modrine
Oči izžgal.

TU BLIZU

Tu blizu naju sonce nad vodó zahaja.
Kot da potaplja v svojo ladjo tovor se sijaja.

Kaj ko bi v ta zahod stopila
In s soncem, ki zašlo je, bi se zlila?

V tem lepem ognju tudi midva bi gorela
Čeprav za hip, za dva, za tri bi časa le imela.

Prevedel Bogdan Gjud